NORAKSTS
Lieta Nr.142151611

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2012.gada 10.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Ozola,

piedaloties pieteicējam *D.Š.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *D.Š.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicējs), pieteikumu par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2011.gada 12.janvāra lēmuma Nr.VP4/PD325999 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors 2010.gada 27.novembrī sastādīja administratīvo protokolu un pieņēma lēmumu Nr.PD325999 (turpmāk – protokollēmums) par to, ka 2010.gada 27.novembrī plkst.00.56 Pārgaujas novadā, Stalbes pagastā, apdzīvotā vietā „Stalbe" ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā pa ceļu Inčukalns-Valmiera 40 kilometrā virzienā uz Inčukalnu pieteicējs vadīja transportlīdzekli Audi 100, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar braukšanas ātrumu 86 km/h, pie atļautā 50 km/h. Ātrums tika fiksēts ar mērierīci ISKRA-1 Nr. 13227D, kura kļūda ir +/- 3km/h, atļautais braukšanas ātrums tika pārsniegts par 33 km/h. Vadītajam uzrādīts radara mērījums.

Ar savu rīcību pieteicējs izdarīja Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasību pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8} panta desmitajā daļā, piemērojot naudas sodu 60 latu apmērā.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, 2011.gada 12.janvārī pieņēma lēmumu Nr.VP4/PD325999 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Protokollēmumu.

Lēmumā secināts turpmāk norādītais.

[1.1] Lēmumā norādīts, ka nevar atrast iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti. Protokollēmums ir sastādīts pieteicēja klātbūtnē, iepazīstinot ar tā saturu un dodot iespēju pieteicējam sniegt paskaidrojumu.

[1.2] Braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām. Iestāde konkrētajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Radars ISKRA-1 Nr.l3227D 2010.gada 27.novembrī bija tiesiski izmantojams kā mērīšanas līdzeklis un tā veiktie mērījumi ir atzīstami par likumā paredzētā kārtībā iegūtiem pierādījumiem.

[1.3] Administratīvā pārkāpuma faktu apliecina Protokollēmums, kurā nostiprināts ātruma mērierīces fiksētais pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma mērījums, un policijas inspektoru dienesta ziņojumi.

[1.4] Pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika fiksēts laikā, kad policijas dienesta automašīna bija apturēta konkrētā vietā, 10 metrus pirms ceļa zīmes „Apdzīvota vietas beigas", iebraucamā ceļā, blakus autoceļam Inčukalns-Valmiera, kur policijas inspektori pildīja savus dienesta pienākumus, kontrolējot Ceļu satiksmes noteikumu prasību ievērošanu. Policijas dienesta automašīna neatradās kustībā un policijas inspektoriem bija nepieciešams laiks, lai varētu apturēt pieteicēja vadīto transportlīdzekli, proti, lai uzsāktu kustību pa apdzīvotu vietu, kā arī, lai panāktu pieteicēja vadīto transportlīdzekli, kas brauca ar ātrumu 86 km/h. Tādejādi pieteicēja vadītais transportlīdzeklis tika panākts jau izbraucot no apdzīvotas vietas. No tā var secināt, kā arī ir izskaidrojams, kāpēc pieteicēja transportlīdzeklis netika apturēts ātrāk, bet tikai pēc apmēram 2 minūtēm un 58 sekundēm.

[1.5] Nerodas šaubas par to, ka policijas darbiniekam, kurš ir pilnvarots veikt braukšanas ātruma kontroli uz ceļa, tātad, kuram ir likumā noteiktā kompetence un prasmes, kas nepieciešamas darbam ceļu policijas amatpersonas amatā, cita starpā piemīt arī prasme rīkoties ar ātruma mērītājiem atbilstoši to lietošanas instrukcijai.

[1.6] Iestādes ieskatā pieteicēja paskaidrojumi vērtējami kritiski, jo sniegti ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu. Savukārt, nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegtos dienesta ziņojumus, jo lietā nav konstatēti apstākļi, ka pieteicēju aizturējušie policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti lietas iznākumā.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 16.februārī saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu, pamatojot to ar šādiem argumentiem:

[2.1] Lēmums pamatots ar divu policijas darbinieku liecībām, kas savā starpā ir pretrunīgas un satur nepatiesus faktus par notikušo, kā arī Protokollēmums sastādīts, neievērojot Administratīvā procesa likumā noteiktos administratīvā procesa principus (*nav norādīti kādi*).

[2.2] Pieteicējs uzskata, ka iestāde nav izvērtējusi pieteicēja faktus un apstākļus pēc būtības, bet balstījusies uz nepatiesiem faktiem.

Pieteicējs, veicot matemātiskus aprēķinus, kam nav nepieciešamas speciālas zināšanas, secinājis, ka policijas darbinieku paskaidrojumus nevar atzīt par ticamiem. Proti, pieteicējs, pamatojoties uz šiem aprēķiniem, uzskata, ka ātrums ir fiksēts pirms apdzīvotas vietas sākuma, aptuveni 550 metrus pirms ceļa zīmes Nr.518 darbības zonas sākuma.

[3] Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvalde (turpmāk – iestāde) savā paskaidrojumā tiesai par pieteicēja pieteikumu norāda, ka tas ir nepamatots un noraidāms, paskaidrojumos norādot uz Lēmumā ietverto pamatojumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja un papildus pieteikumā norādītajiem argumentiem paskaidroja, ka policijas darbinieki nav izskaidrojuši par veikto attālumu un laiku; teikuši, ka varot apturēt arī pēc 15 km. Pieteicējs braucis un kad ieraudzījis zilās bākugunis, nevilcinoties apstājies. No sākuma teicis, ka tas nav viņa transportlīdzekļa ātrums, jo šādā gadījumā nostrādā cilvēciskais faktors - ieraugot policijas mašīnu, uzreiz paskatās spidometrā – viss bija kārtībā.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies, iepriekš informējot tiesu par neierašanas iemeslu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta 10.daļu, konstatējot, ka pieteicējs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h (..).

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{8}panta 10.daļā, kas noteic, ka par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu (par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" (..), uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 60 latu apmērā.

No lietas materiāliem var secināt, ka lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta 10.daļā. Proti, vai lietā ir pietiekoši pierādījumi tam, ka pieteicējs vadījis transportlīdzekli apdzīvotā vietā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 33 km/h.

[7] Tiesa atbilstoši LAPK 243.pantam lietā konstatē šādus pierādījumus:

[7.1] 2010.gada 27.novembra Protokollēmums [1] (*lietas 27.lapa*);

[7.2] Pieteicēja paskaidrojumi, kas ietverti:

[7.2.1] 2010.gada 27.novembra paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka tuvojoties apdzīvotai vietas Stalbe braukšanas ātrums bijis 90 km/h. Redzējis, ka pie ceļa zīmes tiešā tuvumā stāv ceļu policija. Iebraucot apdzīvotā vietā ātrums bija ~50 km/h. Pabraucot garām ceļu policijai automašīnai, neizskatījās, ka policijas darbinieki vēlētos apturēt pieteicēja vadīto transportlīdzekli. Pēc apmēram 40 sekundēm pieteicējs ieraudzījis, ka viņam tuvojas automašīna ar ieslēgtām zilām bākugunīm. Pieteicējs apstājies ceļa malā tieši aiz ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas beigas". Policijas darbinieks pienācis pie pieteicēja un informējis, ka braukšanas ātrums apdzīvotā vietā bija 86 km/h. No ātruma fiksēšanas brīža bija pagājušas 2 minūtes un 58 sekundes, bet nobrauktais ceļa attālums no apdzīvotas sākuma, kur stāvēja ceļu policija, līdz vietai, kur tika apturēts pieteicējs, ir mazāks kā 2 km. Pieteicējs norāda, ka ir pārliecināts, ka fiksētais braukšanas ātrums 86 km/h tika fiksēts pirms apdzīvotas vietas sākuma (*lietas 28.lapa*);

[7.2.2] pieteicēja paskaidrojumi apstrīdēšanas iesniegumā, kurā viņš norāda, ka pa šo ceļa posmu brauc bieži, tāpēc to ļoti labi pārzina. Tuvojoties Stalbei samazinājis braukšanas ātrumu līdz 50 km/h. Ceļa labajā pusē ievērojis, ka stāv ceļu policijas transportlīdzeklis, tāpēc ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā iebraucis ar atļauto ātrumu. Tā kā policijas darbinieki neizrādīja nekādas darbības, ka tiks apturēts, turpinājis kustību ar atļauto ātrumu. Kad tuvojies apdzīvotas vietas beigām, ieraudzījis aizmugurē braucošu policijas transportlīdzekli, kam bija ieslēgtas bākugunis. Transportlīdzekli apturējis apmēram 150 m aiz ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas beigas". Policijas darbinieks paziņojis, ka pieteicējs esot pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu un uzrādījis pirms 2 minūtēm un 58 sekundēm fiksēto ātrumu 86 km/h. Pieteicējs jau pirms protokola sastādīšanas norādījis, ka transportlīdzekli apdzīvotā vietā vadījis ar atļauto ātrumu, bet uzrādītais ātrums varēja būt fiksēts tikai ārpus apdzīvotas vietas. Pēc protokola sastādīšanas, pieteicējs uzrakstīja paskaidrojumu, kurā sniedzis situācijas faktisko izskaidrojumu. Pieteicējs norādījis arī uz veiktajiem aprēķiniem, kas ir pamatā pieteicēja šaubām policijas kļūdaini fiksētajam ātrumam (lietas 6.-9.lapa);

[7.2.3] pieteicēja paskaidrojumi, kas ietverti pieteikumā [2] (*lietas 3.-4.lapa*) un tiesas sēdē [4] (*lietas 41.lapa*);

[7.3] policijas inspektora *V.Z.* 2010.gada 24.decembra dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka 2010.gada 27. novembrī pildījis dienesta pienākumus kopā ar inspektoru *J.Z.* Pārgaujas novadā, apdzīvotā vietā Stalbe, ceļa zīmes Nr. 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības vietā. Plkst.00.56 ceļa zīmes Nr.518 darbības vietā iebrauca transportlīdzeklis, kas vizuāli pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h. Mērot šīs vienīgās, tajā brīdī no viņiem aizbraucošās automašīnas braukšanas ātrumu, radara mērījums uzrādīja 82 km/h. Transportlīdzeklim turpinot braukt apdzīvotā vietā, virzienā uz Inčukalnu, tās vadītājs spriežot pēc radara mērījumiem, palielināja braukšanas ātrumu līdz 86 km/h. Nolēmuši pārtraukt pārkāpumu, dienesta automašīnai ieslēguši zilu bākuguni un speciālu skaņas signālu, sekojuši lielā ātrumā aizbraucošajam transportlīdzeklim. Vadītājs tika panākts jau izbraucot no apdzīvotas vietas. Pie apturētā minētā vadītāja piegāja *J.Z.*, kā arī viņš sastādīja administratīvo pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu (*lietas 31.lapa*);

[7.4] Policijas inspektora *J.Z.* 2010.gada 24.decembra dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka 2010.gada 27.novembrī, pildot dienesta pienākumus, Pārgaujas novadā, Stalbes pagastā, apdzīvotā vietā Stalbe, 10 metrus pirms ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas beigas", iebraucamā ceļā, blakus autoceļam Inčukalns-Valmiera, kopā ar jaunāko inspektoru *V.Z.*, veikuši satiksmes uzraudzību no stāvoša dienesta transportlīdzekļa. Plkst.00.56 pamanījis, ka virzienā no Valmieras uz Inčukalnu, pabrauca garām transportlīdzeklis. Mērot aizbraucošā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, uz radara ekrāna uzrādījās 82km/h. Aptuveni pēc 300-400 metriem, ko minētais transportlīdzeklis bija nobraucis, uz radara ekrāna uzrādījās braukšanas ātrums 86 km/h, kas tika fiksēts. Pa autoceļu šis bija vienīgais transportlīdzeklis minētajā laikā un ceļa posmā, kas brauca. Nolēmuši pārtraukt administratīvo pārkāpumu, ieslēdzot zilās mirgojošas bākugunis un speciālu skaņas signālu, pietuvojās minētajam transportlīdzeklim no aizmugures un pa skaļruni tika dots rīkojums vadītājam apturēt transportlīdzekli brauktuves labajā malā, ko vadītājs izpildīja. Policists nosauca apturēšanas iemeslu un jautājis, kāpēc vadījis transportlīdzekli apdzīvotas vietas zonā ar ātrumu 86km/h, kaut gan maksimāli pieļaujamais ir 50km/h. Vadītājam tika uzrādīts uz radara ekrāna fiksētais braukšanas ātrums, kā arī laiks no fiksēšanas brīža.

Pieteicējs norādījis, ka ir fiksēts tas brīdis, kad viņš nav vēl bijis iebraucis apdzīvotā vietā un viņš nepiekrita radara mērījuma rezultātiem. Vadītājam tika paskaidrots, ka tiks sastādīts protokols, un ja viņš nepiekrīt pārkāpumam, tad mēneša laikā no sastādīšanas brīža to var apstrīdēt, iesniedzot sūdzību. Tika sastādīts protokols, vadītājam izsniegta paskaidrojuma veidlapa, ko vadītājs aizpildīja. Pieteicējam izskaidroja tiesības un pienākumus, pieteicējs parakstījās (*lietas 32.lapa*);

[7.5] Radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei ISKRA-1, Nr.13227D verificēšanas sertifikāts Nr.E1000V09, kas derīgs līdz 2010.gada 1.decembrim (*lietas 29.lapa*).

[8] Lēmumā, izvērtējot Protokollēmumā, policijas inspektoru ziņojumos un pieteicēja paskaidrojumos norādītos apstākļus, konstatēts, ka nav pamata apšaubīt policijas inspektoru sniegto apstākļu izklāstu, viņu prasmes rīkoties ar ātruma mērierīcēm un atzīts, ka policijas inspektoriem bija nepieciešams laiks, lai varētu apturēt pieteicēja vadīto transportlīdzekli. Savukārt pieteicēja versijai netiek piešķirta ticamība, jo pieteicējs ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības, jo viņš iepriekš piecas reizes ir saukts pie administratīvās atbildības.

[9] Tiesa, izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus [7] to kopsakarā, uzskata, ka nav iespējams viennozīmīgi pieteicēja darbībās konstatēt Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasību pārkāpumu, līdz ar to arī noteikt, vai pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8} panta 10.daļā.

LAPK 244.pants noteic, ka pierādījumus jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ņemot vērā minētajā tiesību normā noteikto, tiesa, izvērtējot konkrētajā lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka nav iespējams gūt pārliecību par pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Pastāvot zināmām (vairāk vai mazāk pamatotām) šaubām par ziņu patiesumu, tās var tikt vērtētas kritiski, it īpaši gadījumā, ja tās var būt pamats personas sodīšanai. Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments arī ir norādījis, ka tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk. 2007.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKA-219/2007, 2008.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKA- 493/2008 un 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr.SKA-156/2009).*

Tiesai šajā gadījumā rodas pamatotas šaubas par policijas inspektoru izklāstītajiem apstākļiem, - vai ātruma mērījums tika veikts transportlīdzeklim jau atrodoties apdzīvotā vietā vai tomēr šis rādījums būtu attiecināms uz transportlīdzekļa kustības ātrumu ārpus apdzīvotas vietas.

Tiesa uzskata, ka ne policijas inspektori savos ziņojumos, ne iestāde, pieņemot Lēmumu, nav snieguši savu vērtējumu pieteicēja norādītajiem apstākļiem saistībā ar transportlīdzekļa kustības ātrumu un nobrauktā ceļa attālumu.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā ar pierādījumu pārbaudi un izvērtēšanu nav iespējams novērst šaubas par to, vai pieteicējs ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, jo pastāv pamatotas šaubas, vai policijas inspektori pareizi konstatējuši (pamatoti vai nē) pieteicēja izdarīto pārkāpumu. Tiesa uzskata, ka šajā lietā vien ar policijas inspektoru paskaidrojumiem par pārkāpumu, kas arī fiksēts Protokollēmumā, nav pietiekami, lai atzītu pieteicēja vainu pārkāpuma izdarīšanā.

[10] Tiesa, pat veicot vienkāršas matemātiskas darbības, uz kurām ir norādījis arī pieteicējs, secina, ja stāvošai policijas automašīnai garām braucoša transportlīdzekļa kustības ātrums ir 82-86 km/h (tā norādījis policijas inspektors *V.Z.* [7.3]) un šajā brīdī tiek veiktā šī transportlīdzekļa kustības ātruma mērījums – pat divas reizes, tad pēc 2 minūtēm un 58 sekundēm (fiksētais laiks uz radara) minētā transportlīdzekļa, braucot aptuveni ar tādu pašu ātrumu, veiktais ceļa attālums būtu ± 4 km. Kā izriet no lietas materiāliem pieteicēja vadītais

transportlīdzeklis tika apturēts apmēram pēc 600 metriem no brīža, kad tika veikts ātruma mērījums.

Līdz ar to no iepriekš konstatētā nav iespējams viennozīmīgi konstatēt ar kādu ātrumu un kur pieteicējs vadījis transportlīdzekli.

Ņemot vērā, ka neviens no lietā esošajiem pierādījumiem neļauj pietiekoši skaidri un saprotami identificēt vietu, kur pieteicējs izdarījis iespējamo administratīvo pārkāpumu, kas ir būtiski šajā lietā, lai noteiktu administratīvā pārkāpuma sastāvu un piemērojamā soda apmēru, tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīta pieteicēja vaina konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, atbildība, par kuru paredzēta LAPK 149.^{8} panta 10.daļā.

Tāpēc šaubas šajā gadījumā ir interpretējamas par labu pieteicējam un tiesā pārsūdzētais Lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[11] Tiesa secina, ka iestāde konkrētajā gadījumā, neizvērtējot Protokollēmumā, policijas inspektoru ziņojumā un pieteicēja paskaidrojumos norādītos faktus, nepamatoti atzinusi, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{8} panta 10.daļā paredzēto pārkāpumu. Līdz ar to, pamatojoties uz iepriekš izdarītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pietiekami un pārliecinoši pierādījumi tam, ka ir pieļauts Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasību pārkāpums. Tādējādi ir pamats secināts, ka nav konstatējams LAPK 149.^{8} panta 10.daļas administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar to Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2011.gada 12.janvāra lēmums Nr.VP4/PD325999 ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, 239.panta 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *D.Š.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas brīdi Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2011.gada 12.janvāra lēmumu Nr.VP4/PD325999 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ S.Ozola
Jelgavā, 2012.gada 10.janvārī